

อนัญญา บุญญะ. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล

บรรยากาศการเรียน กับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนพนมศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. โครงการพิเศษทางจิตวิทยา (สาขาวิชาจิตวิทยา).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ: อาจารย์อรรควิช จารึกจาริต

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนพนมศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนพนมศึกษา จำแนกตามเพศ และระดับชั้น 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล บรรยากาศการเรียน กับ ความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนพนมศึกษา จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผล แบบสอบถามบรรยากาศการเรียน และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) คำนวณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. นักเรียนมีเพศต่างกันมีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การอบรมเลี้ยงดูแบบการมีเหตุผลไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์
4. บรรยากาศการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์